

7. Сухомлинський В. Проблеми виховання всебічно розвиненої особистості / В. Сухомлинський // Вибрані твори: [в 5-ти т.]. – Т. 1. – К.: Рад. школа, 1977. – С. 53–206.
8. Сухомлинський В. О. Серце віддаю дітям / В. О. Сухомлинський // Вибрані твори: у 5 т. / В. О. Сухомлинський. – К. 1977. – Т. 3. – 282 с.
9. Ушинський К. Д. Про народність у громадському вихованні / К. Д. Ушинський // Вибрані педагогічні твори: у 2 т. / К. Д. Ушинський. – К., 1983. – Т. 1: Теоретичні проблеми педагогіки. – С. 43–103.
10. Ягупов В. В. Педагогіка: навч. посібник. – К.: Либідь, 2002. – 506 с.

Колногуз І.В.

студентка,

*Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди*

ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ В ПРОЦЕСІ ВИКОРИСТАННЯ ІЛЮСТРАЦІЙ ДО ХУДОЖНІХ ТВОРІВ

Основними показниками якості та динаміки особистісного зростання дошкільника є прояви його фізичної, соціально – моральної, емоційно-ціннісної, пізнавальної, мовленнєвої, художньої та креативної активності. Оволодіння рідною мовою є одним із найважливіших надбань дитини в дошкільному віці найбільш сензитивному для засвоєння мови. Якщо дитина не досягне певного рівня мовленнєвого розвитку до п'яти – шести років, то цей шлях, як правило, не може бути успішним на більш пізніх вікових етапах. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні визначає важливим завданням сучасного дошкільного закладу формування мовленнєвої компетентності дітей, орієнтує на активну позицію дитини в процесі опанування мови [1].

Мовленнєва компетентність як складова мовленнєвої діяльності, забезпечує вміння дитини підтримувати мовленнєву взаємодію з іншими, вибудовувати логіку висловлювань, забезпечувати мовленнєве взаєморозуміння з дорослими та однолітками, формувати комунікативні здібності, мовленнєве самовираження, розвивати соціальне мовлення (вміння презентувати себе оточуючим, виражати особисту позицію по відношенню до інших тощо) [3, с. 27].

Мовленнєва компетентність як складова мовленнєвої діяльності, забезпечує вміння дитини підтримувати мовленнєву взаємодію з іншими, вибудовувати логіку висловлювань, забезпечувати мовленнєве взаєморозуміння з дорослими та однолітками, формувати комунікативні здібності, мовленнєве самовираження, розвивати соціальне мовлення (вміння презентувати себе оточуючим, виражати особисту позицію по відношенню до інших тощо) [3, с. 27].

У сприйманні ілюстрації і розповіді за її змістом важливе значення має слово вихователя, що веде дітей від головного до другорядного і допомагає усвідомити залежність між частинами, сприяє зв'язності розповіді. На заняттях з вивчення української мови ми завжди плануємо не тільки читання творів, але й показ ілюстрацій різних видів; бесіди про художників

ілюстраторів. Таким чином здійснюється навчання дітей різних за структурою розповідей відповідно до кожного типу ілюстрацій.

Правильний добір ілюстрацій, поступове ускладнення завдань, методів і прийомів роботи роблять процес навчання дітей доступним, цікавим, ефективним. Вихователі дитячих садків і наші спостереження підтверджують, що описуючи ілюстрації, діти будують речення, добирають потрібні слова і вислови і відповідно збагачують своє мовлення, вчаться висловлювати свої думки, після сприймання ілюстрації збільшується загальна кількість відтворюваних дітьми моментів тексту, зростає зв'язність переказу, виклад тексту стає більш образний, виразний, іноді з елементами творчості. При цьому ілюстрація дає тему, зміст, матеріал, на якому розвивається мовлення дітей.

Список використаних джерел:

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі». – К.: Світич, 2009.
2. Базовий компонент дошкільної освіти України // Дошкільне виховання. – 1999. – № 1. – С. 11-12.
3. Богуш А.М. Дошкільна лінгводидактика: теорія і практика навчання дітей рідної мови: Підручник / за ред. А.М. Богуш. – К.: Вища школа, 2007. – 542 с.
4. Богуш А.М. Мовленнєвий розвиток дітей від народження до семи років: монографія / А.М. Богуш. – К.: Вид. Дім «Слово», 2004. – 376 с.
5. Розвиток та навчання дітей рідної мови: аспекти мовленнєвого спілкування, авторські технології, досвід / За ред. В.К. Лихолетової. – Володимир-Волинський, 2007. – 96 с.

Лазоренко О.О.

студентка;

Біліченко П.Г.

кандидат педагогічних наук, доцент,

*Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка*

СИСТЕМА ДОВУЗІВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ ДЛЯ ІНОЗЕМЦІВ У ФЕДЕРАТИВНІЙ РЕСПУБЛІЦІ НІМЕЧЧИНІ

Все частіше юнаки та молоді люди із країн пострадянського простору висловлюють бажання навчатися в університетах розвинутих країн Європи – Великої Британії, Франції, Федеративної Республіки Німеччини та інших, обумовлюючи це кращими перспективами професійної кар'єри. Тому програми вступу та навчання для іноземців мають неабияку актуальність для української молоді.

У загальносвітових рейтингах якості вищої освіти німецькі університети займають високі місця [1]. Тут система освіти заснована на академічних традиціях у поєднанні з інноваціями. Диплом європейського зразка відкриває високі перспективи для початку кар'єри на міжнародному ринку праці. Дуже високий відсоток фахівців, які здобули вищу освіту в цій країні, знаходить